

عوامل مؤثر بر دوره رکود و جوانه‌زنی دو گونه یونجه یکساله

حمیدرضا بلوچی^۱، سید علی محمد مدرس ثانوی^{۲*}، بختیار علیزاده^۲

۱- یاسوج، دانشگاه یاسوج، دانشکده کشاورزی، گروه زراعت و اصلاح نباتات

۲- تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده کشاورزی، گروه زراعت

تاریخ دریافت ۸۵/۲/۲۳ تاریخ پذیرش: ۸۶/۳/۲۶

چکیده

بمنظور مطالعه روشهای موثر در شکستن رکود بذر و افزایش جوانه‌زنی دو گونه یونجه یکساله، درصد جوانه‌زنی گونه‌های یونجه یکساله *Medicago rigidula* (L.) All. و *Medicago polymorpha* L. تحت تأثیر مقادیر مختلف پتاسیم نترات، پیش‌سرمادهی، ژیرلیک اسید و سولفوریک اسید در دو زمان کاربرد ۵ و ۱۰ دقیقه در قالب سه آزمایش انجام گرفت. نتایج نشان داد که تمام تیمارها منجر به افزایش جوانه‌زنی گونه‌های یونجه یکساله شد که این امر در گونه‌های مختلف متفاوت بود. مؤثرترین روش در گونه‌های *M. rigidula* و *M. polymorpha* کاربرد ۱۰ دقیقه سولفوریک اسید ۹۶٪ بود. از مزایای عمده این روش سرعت، کاربرد ساده و ارزانی را می‌توان اشاره نمود.

واژه‌های کلیدی: بذر، یونجه یکساله، پتاسیم نترات، جوانه‌زنی، سولفوریک اسید، رکود، ژیرلیک اسید، پیش‌سرمادهی

* نویسنده مسئول، تلفن تماس: ۴۴۱۹۶۵۲۲، پست الکترونیک: Email:modaresa@modares.ac.ir

مقدمه

است. دمای مناسب برای جوانه‌زنی یونجه یکساله در دامنه‌ای از دمای خاک 10°C – 16°C و دمای هوا 15°C – 30°C گزارش شده است (۱۵). بسیاری از بذور گیاهان تا زمانیکه شرایط رشدی مطلوب ایجاد نگردد جوانه نمی‌زنند، این قبیل از بذرها دارای دوره رکود یا خواب می‌باشند. بذر دارای رکود معمولاً پوسته بذری دارد که از ورود آب و یا اکسیژن به درون بذر جلوگیری می‌کند. برخی موارد رکود بسبب یک بازدارنده شیمیایی در روپوست یا غشاء داخلی می‌باشد. رکود پوسته بذر بطور معمول در گیاهان تیره نخود وجود دارد.

جهت شکستن رکود بذر با پوسته سخت روشهای مصنوعی و آزمایشگاهی زیادی وجود دارد که استفاده از محرکهای شیمیایی نظیر پتاسیم نترات، سولفوریک اسید، اتیلن و هورمونهای نظیر ژیرلیک اسید (GA_3) (Gibberellic Acid) و روش سرمادهی قبل از

گیاهان علوفه‌ای و مراتع منبع اصلی انرژی برای تغذیه دامها می‌باشند. همچنین یونجه یکی از مهمترین گیاهان علوفه‌ای است که در مناطق خشک جهت تولید بذر کشت می‌شود (۳). یونجه‌های یکساله به لحاظ تولید علوفه مناسب در سال آیش، تثبیت نیتروژن، کاهش فرسایش خاک و کاهش فشار دامها بر مراتع کشور از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. گونه‌های یونجه یکساله *M. radiata* (۹) و *M. rigidula* در مناطق سرد ایران و ترکیه گزارش شده است (۸). همچنین با توجه به گسترش زیاد یونجه یکساله *M. polymorpha* بنظر می‌رسد که این نوع از یونجه انتخاب اول باشد (۱۲).

سازوکار جوانه زدن و ظهور گیاهچه در بذور یونجه یکساله بدلیل وجود پوسته سخت که عامل اصلی دوره خواب در آنهاست با مشکل مواجه می‌باشد (۲۷، ۲۸). این موضوع از جمله سازوکارهای بقاء بذر در شرایط نامساعد

می‌دهد. در تحقیق دیگری گزارش شده است که پیش سرمادهی *Echinocea angustifolia* فقط بطور جزئی می‌تواند رکود را از بین ببرد (۱۴). علاوه بر این، نتایج متفاوتی در زمینه طول دوره مورد نیاز برای تیمار رطوبت-سرما، متغیر از ۲ تا ۱۵ هفته، وجود دارد (۱۴). کاربرد ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ ppm ژبیرلیک اسید جوانه‌زنی بذره‌های *Koelreuteria paniculata* را از صفر در شاهد بترتیب به ۱۷، ۱۸ و ۱۵٪ و پیش سرمادهی بذره‌های مرطوب بمدت ۶۰ روز جوانه‌زنی را ۴۴٪، و ترکیب هر دو تیمار جوانه‌زنی را بعد از ۳۰ روز بترتیب ۶۰، ۵۱ و ۵۴ درصد افزایش می‌دهد (۲۳). دمای بهینه برای شکستن رکود بذر، در حدود ۵ °C گزارش شده است (۶). در گونه‌های معینی، سرما احتیاج به دیگر عوامل محیطی را کاهش می‌دهد (۳۱، ۲۴، ۲۲). اثر مستقیم سرما روی فیتوکروم، جوانه‌زنی بذر کاهو را کنترل می‌کند (۳۰). یک دوره ۶ ساعته پیش سرمادهی بطور مؤثر پاسخ بذر به سطوح بازدارندگی معمولی و پایین فرم فعال فیتوکروم، ایجاد شده توسط اشعه قرمز دور، را افزایش می‌دهد. سرما منجر به افزایش پاسخگویی به ژبیرلین‌ها می‌شود (۲۰، ۱۶، ۱۱). جولیف و همکاران (۱۹۹۴) بیان کردند که پیش سرمادهی جوانه‌زنی اولیه تمام ژنوتیپ‌های *Limnanthes spp* را افزایش داده اما اثر کمی روی تعداد نهایی بذره‌های جوانه زده دارد (۱۹).

اثرات پتاسیم نترات روی جوانه‌زنی بذره‌های مابین ژنوتیپ‌ها و رژیم‌های دمایی متغیر بوده که نشان دهنده نقش تنوع ژنتیکی در رکود بذر است. همچنین درصد جوانه‌زنی بالا با استفاده از سولفوریک اسید غلیظ یا با خیساندن بذرها در محلول ۱۰۰ ppm ژبیرلین بمدت ۹۰ دقیقه یا اضافه کردن ۰/۲ درصد پتاسیم نترات به بذره‌های مورد آزمایش مشاهده شده است (۲۶). اگرچه اسکاریفیکاسیون اسیدی بذر بعنوان یک پیش تیمار در برخی از گونه‌های گیاهی افزایش جوانه‌زنی مؤثری را در بر داشته است (۷)، اثر طولانی مدت اسیدیته روی

کاشت (استراتیفیکاسیون) یا ترکیبی از آنها را می‌توان نام برد که با قابل نفوذ کردن پوسته سخت بذر نسبت به آب موجب افزایش درصد جوانه‌زنی و ظهور گیاهچه می‌گردد یا می‌تواند جانشین بخشی از احتیاجات سرمایی بذر شود (۱۳). مطابق قوانین بین المللی آزمون بذر، ژبیرلیک اسید و پیش سرمادهی می‌تواند برای شکستن خواب بذر استفاده شود (۱۸). از فواید عمده این مواد می‌توان به سرعت و سهولت استفاده از آنها و عدم تغییر شرایط فیزیکی بذره‌های تیمار شده اشاره کرد (۱۳). استراتیفیکاسیون یا پیش سرمادهی برای بذر با رکود داخلی، شرایط سرمای زمستان را تداعی می‌کند. جنین بسیاری از بذرها بدلیل کاهش نفوذ اکسیژن از طریق پوسته بذر جوانه نمی‌زند. در دماهای پایین اکسیژن بیشتری در آب حل شده بنابراین احتیاجات اکسیژنی جنین بهتر جبران می‌گردد (۳۳). میرنژاد در سال ۱۳۷۶ بیان داشت که میزان بذر سخت در گونه *M. truncatula* بیشتر از *M. polymorpha* می‌باشد (۴).

آبسزیک اسید و ژبیرلین هورمون‌هایی هستند که برای کنترل رکود اولیه پیشنهاد شده‌اند، ABA برای ممانعت و GA₃ جهت تحریک جوانه‌زنی بکار می‌روند (۱۶ و ۱۷). ژبیرلین‌ها از جمله هورمون‌های تنظیم کننده جوانه‌زنی است که از طریق سازوکارهای متعددی از جمله کنترل نسخه‌برداری و سنتز آنزیم‌های خاص منجر به تنظیم واکنشهایی در گیاه می‌گردند. همچنین مشاهده شده است که در مرحله جوانه‌زنی، جیبرلین و آبسیزیک اسید با یکدیگر اثر آنتاگونیستی دارند. همچنین بذرهائی که دوره پرسی را در شرایط خشک انبار سپری نمایند، نسبت به هورمون خارجی GA₃ عکس‌العملی نشان نمی‌دهند، شاید این قبیل بذرها فرصت کافی جهت سنتز این ترکیب را ندارند (۲).

سرمای مرطوب اغلب برای افزایش جوانه‌زنی بذره‌های در حال خواب استفاده می‌شود (۵). اعتقاد بر این است که تیمار سرما تعادل بازدارنده - تحریک کننده را تغییر

گونه ۳ عدد پتریدیش در نظر گرفته شد. سپس از محلولهای ۰/۲٪، ۰/۳٪ و ۰/۴٪ پتاسیم نترات و بمیزان ۷ میلی‌لیتر، در سه تکرار به پتریدیش‌های حاوی بذر *M.rigidula* و *M.polymorpha* اضافه گردید. همچنین به پتریدیش شاهد آب مقطر اضافه شد.

بذرهای یکسان یونجه یکساله گونه‌های *M.rigidula* و *M.polymorpha* انتخاب و سپس دستجات صدتایی بذر هر کدام از دو گونه مذکور با هر یک از غلظت‌های ۰/۱۹٪، ۰/۳۸٪، ۰/۵۷٪، ۰/۷۶٪ و ۰/۹۶٪ سولفوریک اسید در دو زمان ۵ و ۱۰ دقیقه در سه تکرار تیمار شد. پس از اتمام زمان تیمار با غلظت مورد نظر، بذرها با آب مقطر شسته شد و پس از ضدعفونی، در پتریدیش‌های سترون شده در اتوکلاو و حاوی کاغذ صافی قرار گرفت، و آب مقطر به آنها اضافه شد.

سرانجام تمامی پتریدیش‌ها در ژرمیناتور و در دمای ۲۰±۱°C قرار گرفت و تعداد بذرهای جوانه‌زده طی هفت روز شمارش و در صورت کمبود رطوبت محلول اولیه (تهیه شده با آب مقطر) به پتریدیش‌ها اضافه گردید. برای تجزیه واریانس و تجزیه داده‌ها از برنامه آماری SAS استفاده شد (۲۵). آزمون مقایسه میانگین نیز به روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد انجام گرفت.

نتایج و بحث

اثر گونه، دما، غلظت ژیرلیک اسید و اثرهای متقابل گونه و غلظت، گونه و دما، غلظت و دما در سطح احتمال ۱٪ و گونه و غلظت و دما در سطح احتمال ۵٪ بر درصد جوانه‌زنی، تأثیر داشت (جدول ۱). پیش سرماهی در ۴ درجه سانتی‌گراد و غلظت ۷۵۰ ppm ژیرلیک اسید نسبت به سایر دماها و غلظتها در درصد جوانه‌زنی بذور هر دو گونه یونجه بیشترین تأثیر را داشت. در این دما درصد جوانه‌زنی بذر یونجه یکساله را از ۱۸/۱۲٪ مربوط به

جوانه‌زنی بذر علفها توجه کمی را بخود معطوف کرده است.

مهمترین مشکل جوانه‌زنی بذر لگومهای علوفه‌ای مراتع و لی‌فارمینگ، سختی زیاد پوسته بذر آنها می‌باشد. گونه‌های یونجه یکساله ممکن است تا حد ۱۰۰ درصد، بسته به اکوتیپ‌شان، سختی بذر داشته باشند (۳۲ و ۲۹). همچنین سختی بذر این گیاهان باعث افزایش مصرف بذر جهت تولید تراکم مطلوب است. با توجه به تحقیقات بسیار کمی که از تأثیر عوامل کاهنده سختی و رکود بر روی جوانه‌زنی گونه‌های یونجه یکساله انجام شده، و اهمیت درک جوانه‌زنی و رشد یونجه یکساله جهت تصمیم‌های مدیریتی در توسعه محصول این گیاه و افزایش تولید علوفه در ایران بخصوص در کشت مخلوط غله - مرتع (لی‌فارمینگ) این تحقیق بنظر ضروری می‌رسد. هدف از این تحقیق تعیین اثر کاربرد خارجی ژیرلیک اسید، پیش سرماهی، سولفوریک اسید و پتاسیم نترات بر جوانه‌زنی و شکستن رکود بذر گونه‌های یونجه یکساله می‌باشد.

مواد و روشها

در این تحقیق که بصورت یک آزمایش فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی اجرا گردید ابتدا بذرهای یکسان یونجه یکساله گونه‌های *M.rigidula* (L.) All. و *M.polymorpha* L. انتخاب و سپس ضدعفونی شد. سپس دستجات صدتایی بذرها هر کدام از دو گونه مذکور با هر یک از غلظتهای صفر، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۷۵۰ ppm از ژیرلیک اسید (GA₃)، درون پتریدیش‌های سترون و حاوی کاغذ صافی در سه تکرار تیمار شد. آنگاه پتریدیش‌ها درون ۵ ژرمیناتور با دمای ۰، ۲، ۴، ۶ و ۱۰±۲۰ درجه سانتی‌گراد بمدت یک هفته قرار گرفت.

بذرهای یکنواخت دو گونه یونجه یکساله *M.rigidula* و *M.polymorpha* هرکدام در ۱۲ پتریدیش (در هر عدد پتریدیش ۱۰۰ عدد بذر) قرار گرفت. بعنوان شاهد برای هر

تیمارهای دمایی است (جدول ۲). نتایج فوق با نتایج سایر محققان مطابقت دارد که سرما و هورمون ژبیرلین را بهترین عامل شکستن رکود و افزایش جوانه زنی می‌دانند (۲۳، ۲۱، ۱۷، ۱۶، ۱۳، ۶، ۵) چون در دمای پایین اکسیژن بیشتری در آب حل شده بنابراین احتیاجات اکسیژنی جنین بهتر جبران می‌گردد (۳۳). سرما منجر به افزایش پاسخگویی جوانه‌زنی به ژبیرلینها می‌شود (۲۰، ۱۶، ۱۱). ژبیرلینها از جمله هورمونهای تنظیم کننده جوانه‌زنی هستند که از طریق سازوکارهای متعددی از جمله کنترل نسخه‌برداری و سنتز آنزیمهای خاص منجر به تنظیم واکنش‌هایی در گیاه می‌شوند. دیویس (۱۹۹۵) گزارش داد که تحت تأثیر ژبیرلیک اسید جوانه‌زنی بذرها سورگوم افزایش می‌یابد (۱۰).

شاهد به ۳۱/۴۶٪ افزایش یافت. بیشترین درصد جوانه‌زنی، یعنی ۵۵٪، مربوط به تیمار ۷۵۰ ppm هورمون دمای ۴ درجه سانتی‌گراد در گونه *M. polymorpha* می‌باشد (جدول ۲). کمترین درصد جوانه‌زنی نیز مربوط به صفر ppm هورمون در تیمار صفر درجه سانتی‌گراد در هر دو گونه می‌باشد (جدول ۲). مکچیا و همکاران طی تحقیقاتی در سال ۲۰۰۰ دریافتند که تیمار پیش‌سرما دمی در ۵ درجه سانتی‌گراد بر جوانه‌زنی بذر *Echinocea angustifolia* مؤثر است (۲۱). همچنین گونه *M. polymorpha* نسبت به گونه *M. rigidula* در واکنش به تیمار سرما دارای جوانه زنی بالاتری است که احتمالاً بعلت سختی کمتر پوسته بذر یا درشتی و بیشتر بودن سطح بذر این گونه می‌باشد و هر گونه در سرمای ۴ درجه سانتی‌گراد دارای بیشترین درصد جوانه زنی نسبت به سایر

جدول ۱. آنالیز واریانس درصد جوانه‌زنی بذور دو گونه یونجه یکساله تحت تیمارهای ژبیرلیک اسید و پیش‌سرما دمی

Sig of F	F	میانگین مربعات	درجه آزادی	منابع تغییر
**	۲۹۶۶/۹۲	۱۵۵۲۶/۸۷	۱	گونه
**	۱۳۴/۴۱	۷۰۳/۴۱	۳	غلظت
**	۱۲۳/۰۴	۶۴۳/۹۲	۴	دما
**	۴/۴۹	۲۳/۵۲	۳	اثر متقابل گونه و غلظت
**	۱۲/۶۱	۶۶	۴	اثر متقابل گونه و دما
**	۱۵/۷۴	۸۲/۳۶	۱۲	اثر متقابل غلظت و دما
*	۲/۰۹	۱۰/۹۵	۱۲	اثر متقابل گونه، غلظت و دما
		۵/۲۳	۸۰	اشتباه آزمایشی

* و ** به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪.

جدول ۲. درصد جوانه‌زنی بذر یونجه یکساله تحت اثر متقابل رقم، دما و غلظت ژبیرلیک اسید

گونه	دما °C	ژبیرلیک اسید (ppm)	جوانه‌زنی (%)	گونه	دما °C	ژبیرلیک اسید (ppm)	جوانه‌زنی (%)
<i>M. rigidula</i>	۰	۰	۳/۳۳t	<i>M. polymorpha</i>	۰	۰	۲۳/۳۳jk
		۲۵۰	۱۵mnpop			۲۵۰	۳۵f
		۵۰۰	۱۸/۳۳lm			۵۰۰	۴۳/۳۳bcd
		۷۵۰	۱۹/۶۷kl			۷۵۰	۴۵bc
<i>M. rigidula</i>	۲	۰	۱۴mnpopq	<i>M. polymorpha</i>	۲	۰	۳۶/۶۷ef
		۲۵۰	۱۵mnpop			۲۵۰	۴۰de
		۵۰۰	۱۶/۶۷lmno			۵۰۰	۴۰de
		۷۵۰	۲۰/۶۷kl			۷۵۰	۴۶/۶۷b

۱۳/۳۳nopq	۰		۴۰de	۰	
۱۶/۶۷lmno	۲۵۰	۴	۴۰de	۲۵۰	۴
۱۶/۶۷lmno	۵۰۰		۴۰de	۵۰۰	
۳۰gh	۷۵۰		۵۵a	۷۵۰	
۱۲/۳۳opqr	۰		۴۰de	۰	
۱۵/۳۳mnop	۲۵۰	۶	۳۳/۳۳fg	۲۵۰	۶
۱۷/۳۳lmn	۵۰۰		۴۱/۶۷cd	۵۰۰	
۲۰/۶۷kl	۷۵۰		۵۱/۶۷a	۷۵۰	
۷/۶۷s	۰		۲۵ij	۰	
۸/۶۷rs	۲۵۰	۲۰	۲۵ij	۲۵۰	۲۰
۱۰/۶۷qrs	۵۰۰		۲۸/۳۳hi	۵۰۰	
۱۱/۳۳pqrs	۷۵۰		۲۸/۳۳hi	۷۵۰	

اعداد با حروف مشابه در هر ردیف بر اساس آزمون دانکن ($P \leq 0.05$) اختلاف معنی داری ندارد.

غلظت و گونه و زمان اعمال تیمار) بر درصد جوانه‌زنی، اثر معنی‌داری دارد (جدول ۵). غلظت ۹۶٪ سولفوریک اسید نسبت به سایر غلظت‌ها بیشترین تأثیر را بر درصد جوانه‌زنی هر دو گونه یونجه دارد. این غلظت سولفوریک اسید توانست درصد جوانه‌زنی بذور یونجه یکساله را از ۱۱/۶۷٪ در شاهد به ۷۱/۶۷٪ افزایش دهد. همچنین گونه *M. polymorpha* نسبت به گونه *M. rigidula* در تیمار با غلظت‌های مختلف سولفوریک اسید بمدت ۵ دقیقه درصد جوانه‌زنی بالاتری را داشت که احتمالاً به علت سختی کمتر پوسته بذر این گونه می‌باشد. تیمار با سولفوریک اسید بمدت ۱۰ دقیقه نسبت بمدت ۵ دقیقه اثر بیشتری بر درصد جوانه‌زنی بذر هر دو گونه دارد و درصد جوانه‌زنی را ۸/۸۴٪ افزایش می‌دهد که احتمالاً ۵ دقیقه تیمار با سولفوریک اسید قادر نیست بحد کافی پوسته سخت بذر یونجه را نفوذپذیر کند (جدول ۶). افزایش درصد جوانه‌زنی بذر گونه *M. rigidula* نسبت به گونه *M. polymorpha* در تیمار ۱۰ دقیقه سولفوریک اسید نسبت به ۵ دقیقه، بیشتر است که بدلیل خسارت بذر *M. polymorpha* می‌باشد که در معرض اسید بمدت بیشتری قرار گرفته است که خود گواهی بر سختی کمتر پوسته بذر آن است. همچنین مدت زمان ۱۰ دقیقه تیمار با غلظت ۹۶٪ سولفوریک اسید بیشترین اثر را بر درصد

اثر گونه و غلظت پتاسیم نیترات، اثر متقابل این دو بر درصد جوانه‌زنی معنی‌دار است (جدول ۳). درصد جوانه‌زنی بذرهای گونه *M. rigidula* نسبت به گونه *M. polymorpha* در تیمار با پتاسیم نیترات ۵/۸۳٪ بیشتر است. بذرهای یونجه گونه *M. rigidula* تیمار شده با پتاسیم نیترات ۰/۴٪ بالاترین درصد جوانه‌زنی را نشان داده و نسبت به شاهد ۲۳ درصد افزایش جوانه‌زنی دارد (جدول ۴). گونه *M. polymorpha* در تیمار با پایین‌ترین غلظت پتاسیم نیترات یعنی ۰/۲٪، بیشترین درصد جوانه‌زنی ۲۶/۶۷٪ دیده شد که نسبت به شاهد ۱۵ درصد افزایش دارد. این نتیجه می‌تواند بدلیل پوسته نازکتر گونه *M. polymorpha* نسبت به *M. rigidula* باشد. این نتیجه در مورد تأثیر پیش سرمادهی نیز مشاهده می‌شود (جدول ۴). بذر دو گونه یونجه تیمار شده، با آب مقطر و بعنوان شاهد در نظر گرفته شده که دارای پایین‌ترین درصد جوانه‌زنی است. دلیل سهولت جوانه‌زنی بذر یونجه یکساله، نفوذپذیر شدن پوسته سخت آنها توسط پتاسیم نیترات است. نتایج بدست آمده در این آزمایش با گزارش (۱) تاجبخش (۱۳۷۵) افزایش جوانه‌زنی بذر دارای رکود برخی گیاهان را با محلول پتاسیم نیترات مطابقت دارد.

غلظت سولفوریک اسید، گونه، مدت زمان کاربرد تیمار، اثر متقابل (غلظت و مدت اعمال تیمار، غلظت و گونه،

همانطور که مشاهده می شود کلیه مواد و روشها در شکستن خواب بذر و تحریک جوانه زنی بذرهای یونجه یکساله مؤثر است اما این موارد در گونه های مختلف متفاوت می باشد. برای گونه های *M.polymorpha* و *M.rigidula* بهترین روش شکستن رکود بذر استفاده از غلظت ۹۶ درصد سولفوریک اسید بمدت ۱۰ دقیقه می باشد که روشی سریع، ساده و ارزان است.

جوانه زنی داشت. بالاترین درصد جوانه زنی در مورد گونه *M.rigidula* و *M.polymorpha* در شرایط تیمار با سولفوریک اسید ۹۶٪ بمدت ۱۰ دقیقه دیده می شود (جدول ۶). همچنین اثر متقابل بین گونه و زمان تیمار با سولفوریک اسید معنی دار نمی باشد. اسکاریفیکاسیون اسیدی بذر بعنوان یک پیش تیمار در برخی از گونه های گیاهی افزایش جوانه زنی مؤثری را نشان داده است (۷، ۲۶).

جدول ۳. آنالیز واریانس درصد جوانه زنی بذر دو گونه یونجه یکساله تحت تیمار پتاسیم نترات

منابع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات	F	Sig of F
غلظت	۳	۲۲۷/۷۸	۱۵/۶۲	**
گونه	۱	۲۰۴/۱۷	۱۴	**
اثر متقابل غلظت و گونه	۳	۱۷۰/۸۳	۱۱/۷۱	**
اشتباه آزمایشی	۱۶	۱۴/۵۸		

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪.

جدول ۴. درصد جوانه زنی بذر دو گونه یونجه یکساله تحت اثر متقابل پتاسیم نترات

گونه	غلظت پتاسیم نترات (%)	جوانه زنی (%)
<i>M. rigidula</i>	۰/۴	۳۵a
<i>M.polymorpha</i>	۰/۲	۲۶/۶vb
<i>M. rigidula</i>	۰/۳	۲۵b
<i>M. rigidula</i>	۰/۲	۲۵b
<i>M.polymorpha</i>	۰/۳	۲۳/۳۳b
<i>M.polymorpha</i>	۰/۴	۱۳/۳۳c
<i>M. rigidula</i>	۰	۱۳/۳۳c
<i>M.polymorpha</i>	۰	۱۱/۶۷c

اعداد با حروف مشابه در هر ردیف بر اساس آزمون دانکن ($P \leq 0.05$) اختلاف معنی داری ندارد.

جدول ۵. آنالیز واریانس درصد جوانه زنی بذر دو گونه یونجه یکساله تحت تیمار سولفوریک اسید

منابع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات	F	Sig of F
غلظت	۴	۳۴۲۶/۶۷	۲۶۵/۲۹	**
گونه	۱	۲۲۰/۴۲	۱۷/۰۶	**
زمان اعمال تیمار	۱	۱۱۷۰/۴۲	۹۰/۶۱	**
اثر متقابل غلظت و زمان اعمال تیمار	۴	۴۹/۵۸	۳/۸۴	**
اثر متقابل غلظت و گونه	۴	۴۶۶/۲۵	۳۶/۱۰	**
اثر متقابل گونه و زمان	۱	۲۰/۴۲	۱/۵۸	ns
اثر متقابل گونه ، غلظت و زمان	۴	۲۸۰/۸۳	۲۱/۷۴	**
اشتباه آزمایشی	۴۰	۱۲/۹۲		

ns، * و ** به ترتیب عدم وجود اختلاف معنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪.

جدول ۶. درصد جوانه زنی بذر یونجه یکساله تحت اثر متقابل گونه، غلظت و زمان تیمار سولفوریک اسید

گونه	مدت زمان اعمال تیمار	غلظت سولفوریک اسید (%)	جوانه زنی (%)
<i>M. rigidula</i>	۵	۹۶	۳۳/۳۳f
		۷۶/۸	۴۰de
		۵۷/۶	۳۶/۶vef
		۳۸/۴	۲۳/۳۳gh
		۱۹/۲	۱۸/۳۳hij
	۱۰	۹۶	۷۱/۶۷a
		۷۶/۸	۶۳/۳۳b
		۵۷/۶	۳۶/۶vef
		۳۸/۴	۱۳/۳۳jk
		۱۹/۲	۱۶/۶۷ijk
<i>M. polymorpha</i>	۵	۹۶	۵۰c
		۷۶/۸	۵۰c
		۵۷/۶	۴۳/۳۳d
		۳۸/۴	۱۱/۶۷k
		۱۹/۲	۲۱/۶۷ghi
	۱۰	۹۶	۶۸/۳۳ab
		۷۶/۸	۵۳/۳۳c
		۵۷/۶	۳۶/۶vef
		۳۸/۴	۲۵g
		۱۹/۲	۳۱/۶۷f

اعداد با حروف مشابه در هر ردیف بر اساس آزمون دانکن ($P \leq 0.05$) اختلاف معنی داری ندارد.

منابع

۱. تاجبخش، م (۱۳۷۵). بذر، شناخت، گواهی و کنترل آن، احرار تبریز.
۲. سرمدنی، غ. (۱۳۷۵). تکنولوژی بذر (ترجمه). جهاد دانشگاهی مشهد. ۲۸۸ص.
۳. کوچکی، ع. (۱۳۷۲). زراعت در مناطق خشک. جهاد دانشگاهی مشهد.
۴. میرنژاد، م. (۱۳۷۶). اثر تراکم کاشت بر عملکرد بذر دو گونه یونجه یکساله، پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس.
5. Bello, I.A., Hatterman-Valentini, H., Owen, M.D.K. (1998). Effects of stratification, temperature, and oxygen on woolly Cupgrass (*Eriochloa villosa*) seed dormancy. *Weed Science*. 46, 526-529.
6. Bewley, J.D. and Black, M. (1994). *Seeds physiology of development and germination*. Plenum Press, New York.
7. Blankenship, J.O. and Smith, D. R. (1967). Breaking seed dormancy in parry's clover by acid treatment. *Journal of Range Management*. 20: 50.
8. Cocks, P.S. (1992). Plant attributes leading to persistence in grazed annual medic pastures grown in rotation with wheat in north Syrian. *Australian Journal of agricultural Research*, 43: 1571-1581.

9. Cocks, P.S. and Ehrman, T.A.M. (1987). The effect of geographic origin on frost tolerance of pasture legumes in Syria. *Journal of Applied Ecology*, 24: 673-683.
10. Davies, P.J. 1995. The plant hormones: their nature, occurrence, and functions, In: P.J. Davies, ed, *Plant Hormones*. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, the Netherlands, pp13-38.
11. Derkn, M.P.M., Vermeer, E. and Karssen, C.M. (1994). Gibberellins in seeds of *Arabidopsis thaliana*: biological activities, identification and effects of light and chilling on endogenous levels. *Plant Growth Regulation*. 15: 223-234.
12. Ehrman, T.A.M. and Cocks, P.S. (1990). Ecogeography of annual legumes in Syria: Distribution patterns. *Journal of Applied Ecology*, 27: 578-591.
13. Emery, D. E. (1987). *Seed Propagation of Native California Plants*. Santa Barbara Botanic Garden, Santa Barbara, CA.
14. Feghahati, S.M.J., Reese, R.N. (1994). Ethylene-, light, and pre-chill- enhanced germination of *Echinocea angustifolia* seeds. *Journal of American Society of Horticultural Science*. 119 (4): 853-858.
15. French, R.J. and Pukridge, D.W. (1983). The annual legume pastures in cereal ley-farming systems of southern Australia. A review of *Agriculture Ecosystems and Environment*, 9: 29-67.
16. Hilhorst, H.W.M., Karssen, C.M. (1992). Seed dormancy and germination: the role of Abscisic acid and gibberellins and the importance of hormone mutants. *Plant Growth Regulation* 11: 225-238.
17. Iglesias, R.G., Babiano, M.J. (1997). Endogenous abscisic acid during the germination of chickpea seed. *Physiology. Plant* 100, 500-504.
18. International Seed Testing Association. (1996). *International Rules for seed testing 1996*. Seed Science and Technology. 24p.
19. Jolliff, D.G., Seddigh, M. and Franz, K.E. (1994). Seed germination and dormancy of new meadowfoam (*Limnanthes spp.*) genotypes *Industrial Crops and Products* 2(3): 179-187.
20. Karssen, C.M., Zagorski, S., Kepczynski, J. and Groot, S.P.C. (1989). Key role for endogenous gibberellins in the control of seed germination. *Annals of Botany*. 63: 71-80.
21. Macchia, M., Angelini, L. G. and Ceccarini, L.(2001). Methods to over come seed dormancy in *Echinacea angustifolia* DC. *Scientia Horticulture* 89, 317-324.
22. Probert, R.J., Dickie, J.B. and Hart, M.R. (1989). Analysis of the effect of cold stratification on the germination response to light and alternating temperatures using selected seed populations of *Ranunculus sceleratus* L. *Journal of Experimental Botany*. 40: 293-301.
23. Rehman, S. (2000). Effect of scarification, GA and chilling on the germination of golden-tree (*Koelreateria paniculata Laxm.*). *Scientia Horticulture* 85: 319-329.
24. Roberts, E.H. and Benjamin, S.K. (1979). The interactions of light, nitrate and alternating temperature on the germination of some plants after chilling. *Seed Science and Technology*. 7: 379-392.
25. SAS Institute Inc. (1997). *SAS/STAT user's guide, version 6, 4th ed.* SAS Institute., Cary, NC, USA
26. Sozzi, G.O. and Chiesa, A. (1995). Improvement of carper seed germination by breaking seed coat induced dormancy. *Scientia Horticulturae* 62(4): 255-261.
27. Taylor, G. B. (1987). Hard seedness and embryo dormancy in subterranean clover. *Proceeding of 3rd. National Workshop on Subterranean Clover Improvement*, Vagga, N.S.W., August 1987, (Eds. B.S. Dear and W.J. Collins). pp. 5-12.
28. Taylor, G.B. Rossiter, R.C. and Palmer, M.J. (1984). Long-term patterns of seed softening and seedling establishment from single seed crop of subterranean clover. *Australian Journal of Experimental Agriculture* 24, 200-212.
29. Uzun, F. and I. Aydin, (2004). Improving germination rate of *medicago* and *trifolium* species. *Asian Journal of Plant Science.*, 3: 714-717
30. Vander Woud, W.J. and Toole, V.K. (1980). Studies of the mechanism of enhancement of phytochrome dependent lettuce seed germination by prechilling. *Plant Physiology*. 66: 220-224.
31. Vincent, E.M. and Roberts, E.H. (1979). The influence of chilling, light and nitrate on the germination of dormant seeds of common weed species. *Seed Science and Technology*, 7: 3-14.
32. Walsh, M.J., R.H. Delaney, R.W. Goose and J.M. Krall (2001). Performance of annual medic

species in south-eastern Wyoming. *Agronomy Journal*, 93: 1249-1256

33. Young, J. A., and C. G. Young (1986). *Seeds of Woody Plants in North America*. Dioscorides Press, Portland, Oregon.

Effective Factors on Seed Dormancy and Germination of Two Annual Medics

Balouchi H.R., Mohammad Modarres Sanavy S.A.M., Alizadeh B.

Agronomy Dept., Faculty of Agriculture, Tarbiat Modarres University, Tehran, I.R. of IRAN

Abstract

The objective of the present study was to investigate effective methods in breaking the seed dormancy for two annual medics' species. Three experiments were conducted to evaluate seed germination of two annual medics including *Medicago polymorpha* and *Medicago rigidula* under different prechilling, gibberellic acid and potassium nitrate concentrations and sulfuric acid concentrations in 5 and 10 minutes of applying time. The result showed that all methods broke seed dormancy and exhibited seed germination of annual medics, but some cases were different in species. The most effective and practical method for seed dormancy breaking in *M. polymorpha* and *rigidula* was %96 sulfuric acid application for 10 minutes. The main advantages of this method are speed, ease of use, and unaltered physical condition of the seeds following treatment and cheap.

Keywords: Annual medic, Germination, Dormancy, Gibberellic acid, Sulfuric acid, Potassium Nitrate, Prechilling